

Ændringen af § 43 åbner mulighed for, at der i forhold til varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, kan fastsættes tilsvarende krav til analyser og undersøgelsesmetoder m.v. som der kan stilles til undersøgelser af kemiske stoffer og produkter. Bestemmelsen er i øvrigt udformet, så den er i overensstemmelse med de fastsatte EF-krav til »God Laboratorie Praksis«.

Bestemmelsen i stk. 2 åbner mulighed for, at ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at dokumentationsmateriale fra andre lande kan ligestilles med dokumentationsmateriale, som er resultat af undersøgelser foretaget efter danske normer.

Til nr. 32

Ad § 45, stk. 2.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Kemikaliekontrollens tilsyns- og kontrolopgaver blev ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 616 af 15. september 1986 overført til Miljøstyrelsen pr. 1. oktober 1986.

Levnedsmiddelstyrelsen er overført fra Miljøministerens til Sundhedsministerens ressort.

Til nr. 33-34

Ad § 46, stk. 2 og 3.

Ændringen i § 46, stk. 2, er begrundet i ønsket om at skabe mulighed for en koordineret og forenklet tilsynsindsats på miljøområdet. Bestemmelsen giver således mulighed for at henlægge tilsynsopgaver efter Kemikalieloven til den myndighed, som i øvrigt har miljøtilsynet efter Miljøbeskyttelseslovens regler, jf. Miljøbeskyttelseslovens kapitel 7.

Det er særlig tilsynet med anvendelsesreguleringer fastsat efter lovens kapitel 6, som forudsættes at kunne henlægges til tilsynsmyndighederne efter Miljøbeskyttelsesloven. Dette vil indebære en forenkling og effektivisering af tilsynet på dette område, som i dag er henlagt til Miljøstyrelsen.

Der er samtidig i stk. 3 åbnet mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om klageadgangen i forbindelse med tilsynsmyndighedens afgørelser.

Til nr. 35

Ad §§ 52-57.

Ændringerne i bestemmelserne indebærer en harmonisering af reglerne om afgørelser efter Kemikalieloven med de tilsvarende regler i miljølovgivningen i øvrigt.

Bestemmelsen i § 52, stk. 1, fastslår, at en afgørelse efter loven skal meddeles skriftligt til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelsen samt til de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Bestemmelsen i § 52, stk. 2, åbner mulighed for, at påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når øjeblikkelig indgriben er nødvendig for at afværge alvorlig sundhedsfare eller miljøskaade. En mundtlig afgørelse skal dog snarest muligt tillige meddeles skriftligt. En tilsvarende regel findes i den nugældende Miljøbeskyttelseslovs § 65, stk. 1.

Bestemmelsen i § 53 svarer til bestemmelsen i Miljøbeskyttelseslovens § 67.

Bestemmelsen i § 53, stk. 2, åbner mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan bestemme, at et påbud eller forbud skal efterkommes uanset klage til Miljøankenævnet. Det har vist sig uhensigtsmæssigt, at f.eks. et forbud mod at sælge eller at anvende et farligt kemisk produkt ikke kan få virkning før efter udløbet af klagefristen til Miljøankenævnet, og – hvis forbudet påklages – først når Miljøankenævnet har taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning.

Det forekommer nødvendigt, at myndighederne må have mulighed for straks at effektuere et forbud i de tilfælde, hvor alvorlig sundhedsfare eller miljøskade truer.

Drejer afgørelsen sig om en tilladelse eller godkendelse, ses der derimod ikke at være behov for en tilsvarende regel om opsættende virkning, så længe adressaten efterkommer de i tilladelsen eller godkendelsen stillede betingelser eller vilkår.

Bestemmelsen i den ny § 54 er udformet i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i andre miljølove.

Ændringerne i bestemmelserne vedrørende klageadgang til Miljøankenævnet i §§ 55 og 56 skal ses i sammenhæng med de ændrede regler i lovens kapitel 6, særlig bestemmelsen i § 30c.

Som omtalt i bemærkningerne til § 1 og til den ny § 30 c, er et hovedsigte med lovændringen at åbne mulighed for, at der gennem anvendelsen af renere teknologi, sker en forebyggelse af, at miljøproblemer opstår i senere faser af de kemiske stoffers kredsløb, f.eks. som affaldsproblemer.

Denne bredere sigte med reguleringerne efter loven indebærer imidlertid også, at en bredere kreds berøres af disse reguleringer. En anvendelsesbegrænsning af et bestemt stof eller produkt, eller af en råvare med et indhold af kemiske stoffer eller produkter, kan f.eks. være rettet mod en bestemt produktion inden for en bestemt branche. Herved berøres måske både ansatte og naboer til de pågældende virksomheder. Men også brugerne af de varer, som reguleres efter reglerne i kapitel 6, kan blive berørt af kravene.

Denne omstændighed gør det nærliggende at overveje, om klageadgangen skal omfatte en større kreds af klageberettigede end den, der i dag er klageberettiget efter Kemikalieloven. Som loven administreres i